

Sygn. akt: IV RC 384/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Kursa

Protokolant: Aldona Maciończyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 grudnia 2017r. w R.

sprawy z **powództwa małoletniego M. P. (1) działającego przez ojca M. P. (2)**

przeciwko I. L.

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanej I. L. na rzecz małoletniego powoda M. P. (1) alimenty w kwocie po 300 zł (trzysta złotych) miesięcznie, płatne do rąk ojca małoletniego powoda M. P. (2) do dnia 25-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 19 lipca 2017r.;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) odstępuje od obciążania pozwanej kosztami postępowania;
- 4) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt: IV RC 384/17

UZASADNIENIE

Małoletni powód M. P. (1) działający przez ojca M. P. (2) domagał się zasądzenia od pozwanej I. L. alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że od 3 czerwca 2017 roku mieszka z ojcem, matka nie łoży na jego utrzymanie.

Pozwana I. L. wniosła o oddalenie powództwa, podając, że nie stać jej nałożenie alimentów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Na mocy postanowienia tut. Sądu z dnia 9 czerwca 2017 roku w sprawie I. N. 208/17 powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim M. P. (1) ur. (...) w R. ojcu M. P. (2), ograniczając władzę rodzicielską matki I. L. do decydowania o istotnych sprawach dziecka.

Obecnie małoletni pozostaje na wyłącznym utrzymaniu ojca. M. P. (2) pracuje jako pracownik budowlany w PW (...) Przyczyna J. na podstawie umowy zlecenia, uzyskując wynagrodzenie w kwocie 1339 zł brutto miesięcznie. Dodatkowo stara się podejmować prace dorywcze. M. P. (2) mieszka sam z synem, za wynajmem mieszkania płaci 1100 zł miesięcznie, za prąd – ok. 100 zł miesięcznie, gaz jest wliczony w czynsz. W czerwcu 2017 roku ojciec małoletniego

przeznaczył 433 zł na ubrania dla syna, deskorolkę i buty, w lipcu - 335 zł, w tym 150 zł tytułem kieszonkowego na wyjazd kolonijny, nie wliczając wyżywienia, w sierpniu - 339 zł na ubrania i zeszyty, we wrześniu - 933 zł na ubrania, buty i koszty szkolne, tj. 33 zł - składka na trójkę klasową, 360 zł - pięciodniowa wycieczka szkolna, 80 zł kieszonkowe, 10 zł religia, 80 zł obiady, 67 zł ubezpieczenie, 303 zł zeszyty, przybory szkolne, ubrania. Małoletni powód uczęszcza do III klasy szkoły podstawowej, ogólnie jest zdrowym dzieckiem. Ojciec małoletniego nie ma żadnych długów, nie otrzymuje zasiłku rodzinnego, ani żadnych innych świadczeń.

Pozwana nie łoży na utrzymanie małoletniego, nie kupuje mu żadnych rzeczy, ma kontakt z synem.

(dowód: zeznania ojca małoletniego powoda k. 14-14v, zaświadczenie Urzędu Gminy Ł. k. 31 rachunek za pracę zleconą k. 30)

Pozwana do końca sierpnia 2017 roku była na stażu, otrzymywała 1000 zł, z czego 397 zł oddawała komornikowi, ponieważ ma obowiązek alimentacyjny wobec dorosłego syna P. L. w wysokości 350 zł. Aktualnie pozwana nie pracuje, jest zarejestrowana jako bezrobotna. Z zawodu jest drobnikiem, w tym zawodzie jednak nigdy nie pracowała. Świadczyła pracę jako ekspedientka, sprzątająca, pracownik zieleni miejskiej. I. L. utrzymuje się z alimentów przyznanych na rzecz jej dzieci z poprzedniego związku - (...) i K., wypłacanych przez fundusz świadczeń alimentacyjnych oraz zasiłku 500+ przyznanego na rzecz dwojga dzieci. Pozwana płaci za prąd 290 zł co dwa miesiące, za telewizję i (...) 127 zł miesięcznie, za gaz 42 zł miesięcznie, czynsz ma dotowany- dopłaca 85 zł miesięcznie, za telefony płaci 220 zł miesięcznie. Spłaca dwie pożyczki, jedną w wysokości 5000 zł pobraną 3 lata temu, drugą w wysokości 3000 zł, którą pobrała kiedy ojciec małoletniego wyprowadził się, ponieważ pozamieniała sobie meble na nowe. Pożyczki spłaca w ratach po 120 zł i 103 zł miesięcznie. Małoletni powód jest u pozwanej w co drugi weekend od piątku do niedzieli i we wtorek po szkole. Kupiła synowi przybory szkolne, plecak, buty. Pozwana ma niedosłuch, lecz się psychiatrycznie. Na lekarstwa przeznacza 80 zł miesięcznie.

Z informacji Powiatowych Urzędów Pracy w R., J., W. . i w Ż. wynika, że są oferty pracy dla pozwanej z wynagrodzeniem na poziomie 2000 zł brutto.

(dowód: zeznania pozwanej k. 14v-15, zaświadczenia Powiatowych Urzędów Pracy w R. k. 24, w J. k. 25, w W. k. 26, w Ż. k. 28)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie, zarówno wnioskowane przez strony, jak i przeprowadzone przez Sąd z urzędu. Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył co następuje.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych ustawodawca określił w art. 135 § 1 kro, uzależniając go od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć te, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Będą to zatem nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji lecz również te, których celem jest stworzenie warunków bytowania stosownie do wieku uprawnionego, stanu jego zdrowia i innych okoliczności, których uprawniony nie jest w stanie własnymi siłami sobie zapewnić.

Nie ulega wątpliwości, że małoletni powód jest niesamodzielnym dzieckiem, w pełni uzależnionym od możliwości zarobkowych rodziców. Koszty utrzymania małoletniego wykazane przez jego ojca nie są wygórowane i odpowiadają rzeczywistym potrzebom dziecka.

Możliwości zarobkowe pozwanej należy ustalić na poziomie 2000 zł brutto miesięcznie, zgodnie z ofertami urzędów pracy dla pozwanej. Podkreślić należy, że jakkolwiek pozwana jest bierna zawodowo i utrzymuje się ze świadczeń należnych dzieciom z jej poprzedniego związku, ma możliwość podjęcia pracy i uzyskiwania wynagrodzenia w wysokości co najmniej 2000 zł brutto. Uznać należy zatem, że jest w stanie łożyć na utrzymanie małoletniego syna alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie. Ojciec bowiem, oceniając jego sytuację finansową i majątkową, nie jest w stanie w całości zaspokoić potrzeb syna.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 133 § 1 kro i art. 135 kro. O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 kc, natomiast rygor natychmiastowej wykonalności nadano na mocy art. 333 § 1 pkt 1 kpc O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o przepis art. 102 kpc